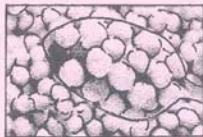

อาหารที่มีพิวรีนปานกลาง
(50-150 มก./อาหาร 100 กรัม)

ควรหลีกเลี่ยง

เนื้อหมู
เนื้อวัว
เนื้อไก่
เนื้อแกะ
ปลากระพงแดง
ปลาหมึก
ปู
ใบขี้เหล็ก
สะตอ
ข้าวโอ๊ต
ผักขม
เมล็ดถั่วลิสงเคี้ยว
หน่อไม้

อาหารที่มีพิวรีนน้อย
(0-15 มก./อาหาร 100 กรัม)

ไม่ต้องจำกัด

นมสด
ผลิตภัณฑ์จากนม
ไข่ทุกชนิด
ธัญพืชต่างๆ
ผักทั่วไป
น้ำตาลและขนมหวาน
เจลาติน
ข้าว
ขนมปังไม่เกิน 2 แผ่น/มื้อ
เนยเหลว
เนยแข็ง
ผลไม้เปลือกแข็ง
ผลไม้ทั่วไป

โรคเก๊าท์

โรคเก๊าท์ คืออาการของโรคข้ออักเสบชนิดหนึ่ง ซึ่งเป็นโรคทางกรรมพันธุ์เกิดจากความผิดปกติในการใช้สารพวกพิวรีน ทำให้เกิดสารยูริกสูงในเลือด ร่วมกับอาการจากการตกตะกอนของสารยูริกในข้อ ที่ไตและได้ผิวหนัง ทำให้เกิดอาการปวดข้อที่มีการอักเสบ

สารยูริก คือสารที่ได้จากการย่อยสลายของสารที่มีพิวรีนเป็นส่วนประกอบ จากการรับประทานอาหารและร่างกายผลิตขึ้นเอง ตรวจได้โดยการเจาะเลือดหรือตรวจพบผลึกยูริกในน้ำจากข้อที่อักเสบ

จัดทำโดย หน่วยตรวจผู้ป่วยนอกอโรโรปิติกส์
ภาควิชาอโรโรปิติกส์และภาควิชาพยาบาลศาสตร์
คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี
รุ่งริ้ว กันทะวัน รวบรวม
กมลรัตน์ อดุวาริภรณ์ ภาพประกอบ
น.พ.ธนพจน์ จันทร์นุ่น ที่ปรึกษา

อาการของโรค มีอาการปวด บวม แดง และ ร้อนตามข้อ อย่างเฉียบพลันอาจรุนแรงถึงกับ เดินลงน้ำหนักหรือ ใช้งานข้อไม่ได้ อาการนี้อาจเป็นๆ หายๆ อาจทิ้งระยะ เป็นสัปดาห์

เป็นเดือนหรือเป็นปีก็ได้ ซึ่งอาการปวดอาจเป็นข้อเดียวหรือหลายข้อพร้อมกันก็ได้ ที่พบบ่อย ได้แก่ ข้อโคนนิ้วหัวแม่เท้า ข้อเท้า หรือข้อเข่า นอกจากอาการปวดตามข้อแล้ว อาจมีอาการของนิ่วในทางเดินปัสสาวะ

สาเหตุโรคเก๊าท์ อาจพบว่าเป็นจากหลายสาเหตุ ได้แก่ ถ่ายทอดจากทางกรรมพันธุ์ซึ่งจะพบว่า มีประวัติคนในครอบครัวเป็นโรคเก๊าท์ได้ อายุมักเริ่มเป็นในเลขวัยกลางคนประมาณ 40-50 ปี ผู้ชายเป็นมากกว่าผู้หญิงหญิง อาจจะพบในวัยหลังหมดประจำเดือน คนที่รับประทาน อาหารที่มีสารพิวรีนมาก ความอ้วน และน้ำหนักตัวมาก ทำให้มีโอกาเป็นเก๊าท์มากขึ้น การดื่มแอลกอฮอล์และ รับประทานยาบางชนิดจะลดการขับพิวรีนทำให้เป็นเก๊าท์

การตรวจวินิจฉัย ว่าเป็นโรคเก๊าท์ได้จาก อาการปวดข้อ อย่างเฉียบพลันร่วมกับ การเจาะเลือดเพื่อหาระดับพิวรีนในเลือด เจาะน้ำจากข้ออักเสบในข้อที่บวมตรวจพบผลึกพิวรีน ถ่ายภาพเอกซเรย์บริเวณข้อที่มีอาการอาจพบการทำลายของกระดูก และกระดูกอ่อนผิวข้อ อาจล้าได้ว่ามีปุ่มของผลึกพิวรีน (โทฟัส) ได้ผิวหนัง ตรวจปัสสาวะอาจพบว่ามีการขับพิวรีนออกทางไตได้น้อย

แนวทางการรักษา

หลักการรักษาโรคเก๊าท์ คือ การลดระดับกรดพิวรีนในร่างกาย และป้องกันการกำเริบของ การอักเสบในข้อ

การรักษาทั่วไป

ได้แก่ งดการดื่มสุรา เลี่ยงการนอนดึก หรือภาวะเครียด ในรายที่อ้วนควรลดน้ำหนัก ออกกำลังกายสม่ำเสมอ รักษาโรคประจำตัวอื่นๆ เช่น ความดันโลหิตสูง เบาหวาน คีมีน้ำตาลฯ ให้เพียงพอ เพื่อเพิ่มการขับพิวรีนจากร่างกาย และหลีกเลี่ยงการรับประทานอาหารที่มีสารพิวรีนสูง เช่น เครื่องในสัตว์ เนื้อแดง

ยอคคิกหรือด้นอ่อนพิซ

ระยะที่มีข้ออักเสบ

ควรลดการใช้งานหรือลงน้ำหนักข้อ ที่มีอาการ ใช้ความร้อนประคบ หรือแช่บริเวณที่มีการอักเสบ หลีกเลี่ยงการนวดที่รุนแรงหรือบีบรัดแน่น รับประทานยาด้านอักเสบหรือยาโคลลิซิน (colchicines) ตามแพทย์สั่ง หลีกเลี่ยงการรับประทานยาที่มีส่วนผสม แอสไพรินหรือสเตียรอยด์เอง เพราะอาจทำให้เกิดผลข้างเคียง การป้องกันข้ออักเสบซ้ำ โดยรับประทานยาที่แพทย์สั่ง อย่างสม่ำเสมอ ลดเหตุปัจจัยที่คิดว่ากระตุ้นทำให้เป็นซ้ำ รับประทานอาหารตามคำแนะนำ

กรณีมีปุ่มโทฟัส(ผลึกพิวรีนที่สะสมอยู่ใต้ผิวหนัง)ตามร่างกาย ควรรับประทานยาลดการสร้างหรือเพิ่มการขับสารพิวรีน ให้สม่ำเสมอตามแพทย์สั่ง

อาหารที่มีพิวรีนสูง

(มากกว่า 150 มก./อาหาร 100 กรัม)

ควรงด

ตับอ่อน
เครื่องในสัตว์ทุกชนิด
ไข่ปลา
ปลาไส้ตัน
ปลาอินทรี
ปลาดุก
ปลาซาร์ดีนกระป๋อง
มันสมองวัว
กุ้งซีแฮ
หอย
ถั่วดำ, เชียว, แดง, เหลือง
น้ำสลัดเนื้อ
ซูบก้อน
แดงกวาง
ชะอม
สะเดา
กระถิน

